

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/42/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5923010109
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Miháliková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5923010109.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Anny Mihálikovej a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Vladimíra Kuráka, na neverejnom zasadnutí konanom 13. júna 2023 prejednal sťažnosť odsúdeného T. C., nar. XX.XX.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1Nt/19/2023 z 03. apríla 2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného T. C. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného T. C. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Ružomberok, vedenej pod sp. zn. 0T/4/2022.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože bolo napadnuté sťažnosťou odsúdeného, doručenu okresnému súdu dňa 06.04.2023, vo forme elektronického podania so zaručeným elektronickým podpisom (viď na č.l. 26 - 28 súdneho spisu). Predmetná sťažnosť bola doplnená o písomné dôvody po doručení písomného vyhotovenia uznesenia prvostupňového súdu odsúdenému.

Z písomných dôvodov sťažnosti odsúdeného (na č.l. 31 - 32 súdneho spisu) vyplýva nasledujúca sťažnostná argumentácia:

Primárne odsúdený vyjadril nesúhlas s rozhodnutím tunajšieho súdu, nakoľko návrh na povolenie obnovy konania považuje za dôvodný. Má za to, že vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, čo podrobne uviedol v návrhu. Súd v uznesení poukázal na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, je možné povoliť za predpokladu, že sa objavili nové skutočnosti alebo dôkazy. Za takúto novú skutočnosť možno uviesť aj situáciu, keď sa obvinený obhajoval sám a po právoplatnosti rozhodnutia sa rozhodne zvolí si obhajcu, ktorý následne zistí, že obvinený niektoré skutočnosti, ktoré poznal, nedocenil dostatočným spôsobom a neuviedol ich v samotnom konaní. Z tohto dôvodu tieto skutočnosti neboli obsiahnuté v spise, a teda neboli ani známe konajúcim orgánom. Vychádzajúc z tohto predpokladu možno takéto skutočnosti považovať za nové skutočnosti, o ktoré môže odsúdený a jeho obhajca oprieť svoj návrh na povolenie obnovy konania. V tomto smere súd podotkol, že možno pripustiť, že ide o objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie „skutkového stavu veci v zmysle ust. § 2 ods. 10 Tr. por.“ Náležitú zistenie skutkového stavu veci je dôležité pre rozhodnutie súdu o druhu a výmere trestu, a to aj v tzv. super rýchlych konaní podľa § 204 a nasl. Tr. por. Odsúdený poukazuje, že pri ukladaní trestu treba vychádzať aj z princípu individualizácie trestu, čo v prípade odsúdeného je navyše podložené novými predloženými dôkazmi. Tieto nové dôkazy preukazujú, že odsúdený je osobou, ktorá vedie riadny spôsob života a ktorú možno považovať za riadneho občana. Priestupky, na ktoré súd v uznesení poukazuje, vyplývajúce z výpisu z ústrednej

evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR zo dňa 12.02.2022, sú vo svojom význame a závažnosti nepatrné, a to v súvislosti s predloženými dôkazmi o osobe odsúdeného. Nové dôkazy - Vyjadrenie Obce Lúčky zo dňa 07.02.2023, Pracovný posudok zo dňa 08.02.2023, vyjadrenie SPZ, Okresná organizácia Ružomberok zo dňa 08.02.2023 - preukazujúce charakter a vedenie života odsúdeného neboli súdu v pôvodnom konaní predložené a súd ani nemal možnosť sa s nimi oboznámiť pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Súd v čase svojho rozhodovania mal k dispozícii len výpis z evidenčnej karty vodiča a výpis z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Odsúdený považuje za neopodstatnený názor súdu, že odsúdený sa správal „hulvátskym spôsobom“, nakoľko tento záver nie je odôvodnený. K účelu trestu, na ktorý súd vo svojom rozhodnutí kládol dôraz, odsúdený uvádza, že tento bol u neho naplnený už samotným trestným konaním. Už samotné prejednanie veci pred súdom malo pre odsúdeného výchovný charakter. Odsúdený nepredstavuje pre spoločnosť hrozbu a nie je pre spoločnosť nebezpečným, svoj skutok oľutoval, už počas konania prejavil účinnú snahu po náprave a spôsobenú škodu uhradil v plnej výške (po prešetroaní zo strany poisťovne bola škoda ustálená na sumu 4.891,- Eur z pôvodne uplatňovanej 10.290,- Eur). Trest zákazu činnosti v zmysle § 61 Tr. zák. je druhom trestu, kde zákonodarca priamo v ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia vymedzil závažné prípady a okolnosti, kedy je súd povinný uložiť páchateľovi trest zákazu činnosti v hornej polovici zákonnej trestnej sadzby. Odsúdenému bol uložený trest zákazu činnosti v trvaní štyroch (4) rokov, pričom ide o trest tesne pri polovici zákonnej sadzby. Okolnosti, za ktorých sa odsúdený dopustil trestného činu, ako aj osoba odsúdeného a jeho výpis z evidencie priestupkov odôvodňujú záver, že tieto nenapĺňajú minimálne, ani približne takú mieru závažnosti, ktorú predpokladá zákonodarca v § 61 ods. 3 Tr. zák. Vzhľadom na uvedené má odsúdený za to, že návrh na povolenie obnovy konania je dôvodný a uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na štyri (4) roky s trestom odňatia slobody v trvaní dva (2) mesiace, výkon ktorého mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní dva (2) roky, je pre odsúdeného nepríjemne prísny. Vzhľadom na tieto okolnosti navrhol, aby nadriadený orgán podľa § 194 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a vo veci sám rozhodol alebo uložil orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Súčasťou spisu nie je vyjadrenie prokurátora k sťažnosti odsúdeného.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí, po zistení, že proti predmetnému rozhodnutiu je sťažnosť prípustná (§ 402 ods. 3 Tr. por.), sťažnosť podala oprávnená osoba (§ 186 ods. 1 Tr. por.) v zákonom stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Tr. por.). Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výroku napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného T. C. nie je dôvodná.

Z obsahu predloženého spisu Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 0T/4/2022 vyplýva, že odsúdený T. C. bol Trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 0T/4/2022 zo dňa 15.02.2022 uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Tr. zák. na skutkovom základe ako je uvedené vo výroku predmetného trestného rozkazu, za čo mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) mesiace, s podmienenečným odkladom jeho výkonu a určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky. Popri tomto treste mu zároveň uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 4 (štyri) roky. V zásade odsúdený namietal, že takouto novou skutočnosťou pre povolenie obnovy konania je situácia, keď sa obvinený obhajoval sám a po právoplatnosti rozhodnutia si zvolil svojho obhajcu. V pôvodnom konaní si obhajcu nezvolil z dôvodu, že trestná vec bola riešená v tzv. super rýchlom konaní podľa § 204 ods. 1 Tr. por., odstúpený po spáchaní skutku bol zadržaný a policajnou hliadkou mu bola obmedzená osobná sloboda a bol umiestnený do cely policajného zaistenia na dobu od 12.02.2022 do 15.02.2022. Celá táto situácia mala výrazný vplyv na psychické a duševné rozporenie odsúdeného, ktorý doteraz nebol trestne stíhaný a toto všetko do značnej miery ovplyvnilo aj vnímanie celej situácie a rozhodovanie sa pri procesných úkonoch v rámci trestného konania, nevyužil práva obvineného, nezvolil si obhajcu, nevyužil právo na preštudovanie spisu ani právo navrhovať dôkazy. Odstupom času si uvedomil, že v tomto pochybil a po nadobudnutí právoplatnosti trestného rozkazu si zvolil obhajcu. Odsúdený niektoré skutočnosti, ktoré poznal, nedocenil dostatočným spôsobom a neuviedol ich ako podstatné dôkazy na svoju obhajobu a z tohto dôvodu takéto dôkazy neboli známe konajúcemu súdu, sú to hlavne dôkazy preukazujúce charakter osoby a vedenie riadneho spôsobu života, ktoré podľa názoru odsúdeného sú spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o uložení druhu a výmery trestu. Z predložených dôkazov vyplýva, že odsúdený vedie trvalo usporiadaný život, svedomito si plní svoje pracovné povinnosti, navyše je

aktívny pri dobrovoľných činnostiach v rámci poľovníckeho zväzu. S prihliadnutím na tieto okolnosti, pri rozhodovaní o treste by bol dosiahnutý princíp individualizácie trestu ako prostriedok na dosiahnutie vyváženosti účelu trestu a zároveň primeranosti trestu.

Po preskúmaní napadnutého uznesenia, v spojení s predloženým spisovým materiálom, v rozsahu a z dôvodov podanej sťažnosti odsúdeným dospel krajský súd k záveru, že rozhodnutiu prvostupňového súdu o zamietnutí návrhu odstúpeného na povolenie obnovy konania nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok. Prvostupňový súd si vytvoril dostatočný skutkový základ pre svoje rozhodnutie a vecne správne rozhodol. Rozhodnutie je zároveň výsledkom bezchybného procesného postupu. Odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo, v súlade s ust. § 176 ods. 2 Tr. por., a preto krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje. Krajský súd zistil, že súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne vysvetlil svoje dôvody, ktoré ho viedli k záveru, že v prípade odsúdeného T. C., na základe ním predložených dôkazov nie sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v trestnej veci, vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. OT/4/2022, t.j. predložené dôkazy ani v spojení s už doteraz vykonanými dôkazmi nemajú zásadný vplyv na zmiernenie uloženého trestu v základnom konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. OT/4/2022. Krajský súd poznamenáva, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na správne dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie.

Na tomto mieste je potrebné poukázať priamo na tú časť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ktoré zodpovedalo všetky zásadné otázky odsúdeného, pre ktoré okresný súd zamietol návrh na povolenie obnovy konania.

„Odsúdený v zásade oprel dôvody pre podanie návrhu na povolenie obnovy konania na skutočnostiach, že je riadnym občanom, ktorý si plní svoje povinnosti, ktorý navyše má ďalšie aktivity či už na vnútroštátnej alebo medzinárodnej úrovni. Na margo uvedeného súd len poznamenáva, že práve takáto osoba by mala byť „vzorom aj pre ostatných občanov“, ktorá práve svojim správaním a spôsobom svojho života mala predstavovať takú osobnosť, ktorá by bola vzorom aj pre iné subjekty a práve svojím správaním by mala predstavovať akýsi morálny kompas. Z toho vyplýva aj všeobecne uznávaný predpoklad, že práve takáto osoba by mala byť vzorom pre iné dotknuté subjekty tým skôr, že práve na túto skutočnosť poukazuje vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania.

Ako vyplynulo z vyšetrovacieho spisu, odsúdený C. bol poučený o možnosti zvoliť si obhajcu už v rámci rozhodnutia povereného príslušníka pri jeho zadržaní (12. 02. 2022). Zo zápisnice o výsluchu obvineného vyplynulo, že odsúdený bol poučený o práve zvoliť si obhajcu, toto právo nevyužil, vyjadril sa ku skutkovým zisteniam a vyjadril sa tiež k svojmu osobnému stavu.

Dňa 15. 02. 2022, ako to vyplynulo aj zo zápisnice pred sudcom pre prípravné konanie vyplynulo, že na odsúdeného nebol vyvíjaný žiadny psychický ani fyzický nátlak, obžaloba spolu s výzvou podľa § 240 ods. 3, 4, 5 Trestného poriadku mu bola doručená pred jeho výsluchom a bol mu poskytnutý dostatočný čas, aby sa s obžalobou oboznámil a zároveň aby predložil alebo oznámil návrhy na doplnenie dokazovania. Po doručení trestného rozkazu odsúdený sa vzdal práva na podanie odporu.

Súd môže konštatovať, že odsúdenému T. C. bol ukladaný trest pri aplikácii ustanovenia § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona a § 36 písm. l) Trestného zákona, ktorú skutočnosť súd vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť, teda že sa k trestnému činu priznal a svoje konanie oľutoval. Pravdou je, že v čase rozhodovania súdu tento nemal k dispozícii správy a hodnotenia týkajúce sa odsúdeného v súvislosti s jeho doterajším životom, no nemožno obísť dôkazy, ktorými sú najmä výpis z evidenčnej karty vodiča, ako aj výpis z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, z ktorých listinných dôkazov vyplýva, že T. C. bol 3x postihnutý za priestupky v súvislosti s vedením motorových vozidiel. Logickým výsledkom úvah súdu potom bola skutočnosť, že nemohol prihliadnuť aj na ďalšiu poľahčujúcu okolnosť, ktorou je vedenie riadneho spôsobu života tým skôr, že T. C. ako vodič dňa 12. 02. 2022 porušil a to súd podotýka, hrubým spôsobom viaceré ustanovenia zákona č. 8/2008 o Cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Týmito ustanoveniami treba rozumieť najmä ustanovenie § 3 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 1 písm. b), § 4 ods. 2 písm. a), písm. d) citovaného zákona.

Účastník cestnej premávky je povinný správať sa disciplinovane a ohľaduplne tak, aby neohrozil bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, pritom je povinný prispôbiť svoje správanie najmä stavebnému, dopravnému - technickému stavu cesty, situácii v cestnej premávke, poveternostným

podmienkam a svojim schopnostiam. Vodič je povinný mať pri sebe platné doklady predpísané týmto zákonom alebo osobitným zákonom. Vodič nesmie viesť motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia. Ďalej vodič nesmie viesť vozidlo v takom čase po použití alkoholu alebo inej návykovej látky, keď sa alkohol alebo iná návyková látka ešte môžu nachádzať v jeho organizme.

Z trestného spisu tunajšieho súdu sp. zn. OT/4/2022, zo zápisnice o výsluchu obvineného vyplynulo, že odsúdený viedol motorové vozidlo v čase, keď dňa 12. 02. 2022 o 14.05 hod. dostal šmyk na zľadovatelej vozovke, v dôsledku čoho narazil do oproti idúceho motorového vozidla. Z výpovede odsúdeného z prípravného konania vyplynulo, že v kritický deň popíjal alkohol v množstve asi 4 poháriky, pričom s pitím alkoholu prestal zhruba o 14.00 hod. Následne sadol do motorového vozidla a vykonával jazdu bez príslušných dokladov oprávňujúcich ho viesť motorové vozidlo, pričom bol od miesta trvalého bydliska vzdialený cca 100 metrov. Potvrdil, že v čase jeho jazdy bola vozovka úzka vplyvom mantinelov od nahrnutého snehu, zľadovatela vozovka. Pri dychovej skúške mu bola nameraná hladina 0,84mg/l v dychu čo znamená, že mal v dychu najmenej 1,75 promile alkoholu.

Uvedené skutočnosti evokujú záver súdu o tom, že obžalovaný musel požiť väčšie množstvo alkoholu ako v pôvodnom konaní priznal, bol si vedomý skutočnosti, že jazdu vykonával bez toho, aby mal pri sebe príslušný doklad oprávňujúci ho viesť motorové vozidlo, navyše za stavu, kedy poveternostné podmienky boli významnou mierou zhoršené, napriek tomu priam „kaskadérskym spôsobom“ vykonával jazdu, ktorej výsledkom bol stret s iným motorovým vozidlom a vznik škody vo výške 10.290,-Eur, t. j. väčšej škody. Za takejto situácie ani dôkazy, ktoré odsúdený predložil v konaní o povolení obnovy konania podľa názoru konajúceho súdu nie sú spôsobilé privodiť iné rozhodnutie o vine, ale najmä o druhu trestu a jeho výmere, vrátane uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 4 rokov.

Argumentácia odsúdeného a jeho obhajcu o ukladaní trestov iných súdov v rámci Slovenska takisto neobstojí.

Napriek opakujúcej sa osvete, prijatým opatreniam zo strany štátu, ktorých cieľom je zamedziť vodičom jazdu pod vplyvom omamných a návykových látok, napriek verejne dostupným informáciám o vplyve alkoholu na závažné následky dopravných nehôd v súvislosti s jeho vedením, odsúdený, ktorý sa v rámci svojho návrhu stavia do úrovne spoločensky významnej osoby, svojim konaním a následným spôsobom vedenia motorového vozidla skôr preukázal, že ignoruje verejný záujem spoločnosti, správal sa „hulvátskym spôsobom“, na základe ktorých skutočností potom súd vyhodnotil návrh odsúdeného ako nedôvodný a taký ho aj zamietol.“

Z obsahu sťažnosti odsúdeného jednoznačne vyplýva, že jej cieľom je opätovné preskúmanie rozhodnutia prvostupňového súdu z tých istých dôvodov, ktorými sa okresný súd vo svojom odôvodnení už riadne vysporiadal. Sťažnosť neobsahuje inú argumentáciu alebo námietku zásadného, či už skutkového alebo procesného pochybenia, na ktoré by bolo potrebné dať odsúdenému odpoveď.

Na základe vyššie uvedeného nariadený súd len sumarizuje, že skutočnosti uvádzané odsúdeným v návrhu na povolenie obnovy konania, v priebehu verejného zasadnutia a takisto v podanej sťažnosti nie sú takými skutočnosťami, ktoré by svojim obsahom boli tak zásadné, že by v spojení so skutočnosťami a dôvodmi súdu skôr známymi odôvodňovali iné rozhodnutie o druhu a výmere trestu.

Podľa aktuálne platnej judikatúry Ústavného súdu SR, právo na spravodlivý proces neznamena, aby súd rozhodol v súlade s predstavami, požiadavkami, resp. právnymi názormi strany konania. Z opačného pohľadu možno povedať, že zamietnutie návrhu, teda neúspech odsúdeného z jeho súdu predloženou požiadavkou nie je možné považovať bez ďalšieho za porušenie práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Je v právomoci všeobecných súdov interpretovať a aplikovať právne normy, ako aj vykonávať a hodnotiť dôkazy.

Pokiaľ súd prvého stupňa v základnom konaní na rozhodnutie o treste aplikoval príslušné zákonné ustanovenia, na vec sa vzťahujúce, ktoré ho viedli k uloženiu trestu, jeho druhu a výmery, jeho postup bol zákonný. To znamená, že odsúdenému boli ukladané tresty v rámci zákonom stanovených trestných sadzieb, pri súčasnom správnom určení pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bolo už len na úvahe súdu, aby určil aj primeranú výmeru zvolených trestov, a to v súvislosti s individuálnymi okolnosťami spáchaného trestného činu. Prvostupňový súd v napadnutom rozhodnutí bližšie rozviedol úvahy ohľadom uloženého trestu, ktoré zároveň plne odôvodňujú zvolený druh trestu aj jeho výmeru súdom v základnom konaní. Z priamej citácie časti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplývajú všetky tieto skutočnosti, ktorými sa prvostupňový súd riadne vysporiadal. Krajský súd k úvahe

prvostupňového súdu nemá viac čo dodať. Opakovane však poznamená, že pokiaľ úvahy súdu o uložení trestu (jeho druhu a výmery) možno na podklade spisu vyhodnotiť ako zákonné, nie je možné a ani žiaduce, na základe mimoriadneho opravného prostriedku zasahovať do právoplatného rozhodnutia, pokiaľ predkladané skutočnosti - správy o osobe odsúdeného nie sú zásadného významu, t.j. takej kvality, aby výrazným spôsobom ovplyvnili pôvodné rozhodnutie o treste. Treba zvýrazniť, že súd ukladal trest pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. Druh, kombinácia a intenzita trestov musí byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovená tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam prípadu - ide o individualizáciu trestu. Individuálnosť (adekvátnosť) trestania predstavuje tzv. sudcovskú individualizáciu trestu, ktorej rámec je vymedzený individualizáciou zákonov. Zásada individualizácie trestu nezahŕňa jednostranne len okolnosť vyhodnotenia osoby páchatel'a trestného činu, ale dôraz kladie aj na závažnosť spáchanej trestnej činnosti spočívajúcej v okolnostiach jej spáchania ako aj jej následku. Mieru závažnosti trestnej činnosti súd koriguje v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby jednotlivých trestov. Zvlášť okolnosti spáchaného skutku - miera požitého alkoholu vodičom, vedenie motorového vozidla na zľadovatej vozovke, prejedenie do protismeru a zrážka s protiidúcim vozidlom, spôsobili vysoko nebezpečnú situáciu v cestnej premávke - ohrozujúcu život, zdravie a majetok. Len zhodou priaznivých okolností táto vysoko nebezpečná situácia viedla len k materiálnej škode, ale nie zanedbateľného významu, čo našlo odraz v kvalifikovanej skutkovej podstate prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Tr. zák. Tieto okolnosti tak primárne našli svoje vyjadrenie v uloženom treste, ktorý podľa názoru krajského súdu je tiež trestom primeraným.

Pokiaľ ide teda o námietky vyplývajúce zo samotného návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, sú len snahou odsúdeného o revíziu právoplatného súdneho rozhodnutia, ktorá je vzhľadom na výnimočné, v zákone striktné vymedzené využitie tohto mimoriadneho opravného prostriedku z vyššie uvedených dôvodov neprípustná. V neuvedených podrobnostiach odkazuje nadriadený súd na podrobné a erudované odôvodnenie napadnutého uznesenia, s obsahom ktorého sa v plnom rozsahu stotožnil.

Vzhľadom na vyššie uvedené výsledky prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo nadriadeným súdom a nezistenia žiadnych pochybení v činnosti prvostupňového súdu, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia, krajský súd zamietol sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.